

Hvad det finantzielle Spørgsmaal angaar, tror jeg allerede ved Lovforslagets 1ste Behandling her at have angivet, at den hele finantzielle Besparelse derved kan antages at være 5,000 Dollars, det vil altsaa sige Noget som omtrent 18,000 Kr. om Aaret. Men det er ganske vist, at det kun er en lille Del deraf, som falder paa St. Croix. Hovedbesparelsen falder paa St. Thomas, som nu i dette Øieblik maa udrede hele Lønnen m. m. til Guvernøren. Jeg tror ikke at udtrykke mig feil, naar jeg siger, at denne Forandring vil medføre væsentlige administrative Fordele for St. Croix og væsentlige finantzielle Fordele for St. Thomas.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landstthinget.

Den sidste Dag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Overdragelse af et Areal af Silkeborg Besterstov til Oprettelse af en Vandkuranstalt og om Laan til samme.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 992. Betænkningen findes i Tillæg B., Sp. 1697—98).

Lovforslagets Paragrafer og det stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Hørup): Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, indstiller Udvalget enstemmig Forslaget til Vedtagelse. Der er kun foreslaaet en enkelt Endring heri, idet man har ment, at det vilde være rigtigt at betinge sig et aarligt Afdrag, naar Anstalten har naaet en saadan Fasthed i sin Virksomhed, at den kunde være istand til at hude det. Jeg skal kun bemærke til den høit-

ærede Minister, at, naar der ikke i Regjeringsforslaget med Hensyn til Renten er udtrykkelig udtalt, at det var aarlig Rente, have vi i Finantsudvalget anset det for en Selvfølge, og naar vi ikke med Hensyn til Afdraget have sat Ordet „aarligt“ ind, er det, fordi det opfattes paa samme Maade som Renten. Videre har jeg ikke at bemærke paa Udvalgets Vegne, uden at det selvfølgelig forudsettes fra Udvalgets Side, at den høitærede Minister drager Omhu for, at baade Laanets Udelsø og Indrømmelsen af Areallet bliver betinget af, at Foretagendet udføres saaledes, at der er fornøden Sikkerhed for, baade at Vandkuranstalten virkelig træder i Kraft og bliver i Kraft, og ogsaa for, at den Udsigt, der er givet til, at Ubemidlede kunne faae Gavn af den, bliver indført i de paagjældende Dokumenter. Jeg tror ikke, det er ganske overskødigt at lægge Ministeren dette paa Hjerte, da vi have set andre lignende Anstalter, hvormed det er gaaet paa en noget uheldig Maade. Jeg skal i saa Henseende erindre den høitærede Minister om, at Klampenborg i sin Tid ogsaa var paatænkt at skulle være en Vandkuranstalt, men som bekendt ikke blev det, og jeg tror ikke, det vilde være heldigt, om det gik i Silkeborg paa samme Maade som ude paa Klampenborg. Jeg tvivler ikke om, at den høitærede Minister vil finde en Formel for disse Dokumenters Udstedelse, hvorved vi ere sikre paa, at det Diemed, for hvilket der her bliver gjort Indrømmelser fra Statens Side, ogsaa virkelig bliver naaet.

Finantsministeren (Østrup): Jeg kan selvfølgelig ikke indvende Noget mod Vedtagelsen af det stillede Endringsforslag. Jeg veed ganske vist ikke, hvorvidt Bestyrelsen tør forpligte sig til et saadant Afdrag, men i ethvert Tilfælde bliver det Vilkaaret for at modtage Laanet, og jeg forudsætter, at hvis overhovedet Foretagendet gaar, vil det ogsaa efter 5 Aars Forløb kunne bære disse meget moderate Afdrag. Jeg tager altsaa ikke i Betænkning at modtage dette Vilkaar for Laanet. Den ærede Ordfører mindede om, hvordan det var gaaet med tidligere Forsøg paa Anlæg af Vandkuranstalter her i Landet. Mig har den ærede Ordfører ikke behøvet at minde derom, thi det er netop, fordi jeg havde det i levende Erindring, at jeg har stillet mig ligeoverfor denne Anstalt paa den Maade, jeg har. Jeg haaber, at de store Forventninger, der knyttede sig til Ojeblikkelig af dette Forsøg, maa gaa i Opfyldelse, og at det ikke maa gaa dermed som